

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Marciani Presbyteri. ex ea quæ bona fide in vetustissimis
monumentis habetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

mortuis vita restituta est. Imò verò vsque in præ-
ens multifaria per martyrem suum Christus
miracula operatur,

VITA S. MARCIANI PRESBYTERI. *C. Baron: Im.
Not: Martyr
Roma:*
*ex ea qua bona fide in vetustissimis monumentis
habetur.*

Tempore S. Alodij successoris sancti Ger-
mani, circa annum Domini quadringente-
simum octogesimum, S. Marcianus incre-
dibili amore perfectioris vitæ incensus, tractus
opinione sanctitatis S. Germani, quæ in eius mo-
nasterio tunc temporis adhuc mirificè redole-
bat, venit de territorio Bituricensi ad idem mo-
nasterium ad S. Mamertinum, qui magna cum
laude Abbatis officio ibidem fungebatur, à quo
humaniter receptus, libenterque in societatem
admissus fuit. Abbas autem, cum eum plus cate-
is celestium rerum desiderio inflammatum cer-
teret, adeò vt veteranis etiam monachis sancti-
tate se mirabilem præberet; mandauit ej proti-
us vilissima quæque monasterij officia, quò per
humilitatis viam, ad summum perfectionis gra-
dum eum perduceret. Neque ille sanè abnuebat,
imò adeò sui contemptu gaudebat, vt lætus ala-
cerque ad curam porcorum bubularumque abi-
ret, pastorque ouium & vaccarum factus, à mo-
nachis separatus in syluis degeret. Ibi breui tem-
pore tanta cœpit sanctitate pollere, vt aues eti-
am syluestres familiariter illo vterentur, cibum
que de eius manu capere gaudent. Pari etiam
mansuetudine, ferè immanes ad eum accedebant
Die quodam aper à canibus in fugam versus,
iam iamque cõprehendus, ad S. Marciani cel-
lulam

20. Aprilis.
Floruit S.
Marcianus
circa annu
Domini 480

Venit ad S.
Mamertinu
Abbatem.

Humilitas
eius.

Aues sylue-
stres et fam-
liares.

lulam confugit, securus à viro sancto e-
salutem expectans. Qui statim, vt er-
mansuetudine incredibili præditus, p-
ac trepidantem contexit, canibusq; ab-
uum & incolumem abire permisit.

**Spoliatur à
latronibus.**

Accidit quodam tempore, vt à latronibus
câpo inuentus, omnibus vestimētis spoli-
solo palliolo ad nuditatem tegendam re-
luit. Dicebat enim: Cumque vir sanctus de sua nuditate nihil
ad mensam
tus, vehementer eorum scelera deploraret itaque statim
maſque demonis fraude circumuentas, in-
piternam exitium abire cerneret, exclamauit: Sed cum equi-
Reuertimini Domini mei, ecce enim
in meo pallio colligatus, vobis planè ad
dos cibos necessarius. Faciebat autem
sanctus, vt sceleratos homines aliquantulum diſci. Diuino
tineret, quo pijs sermonibus blandisq; mo-
ab instituta perditionis via ad vitam reuoc-
Sed illi cum aures salutaribus monitis occi-
haberent, ablatoque in super pallio nudus
stituerent, festinantesque ad suas latebras
perarent, ecce tota nocte errabundi, in
pufculo ad ostium cellulae eius inuenti
Marcianus, auidius multò occasione salu-
rum arrepta, perditos nebulones summa
gnitate ad se inuitauit, hospitioque recep-
tisque eorum pedibus cibos quos potuit
strauit. Illi autem visa tanta viri humani-
taq; mansuetudine, protinùs aures mon-
aperuerunt, agnitoque scelere supplices
prebuerunt. Vnus verò cum intimo cordis
re pristinae vitæ errores detestans reli-
dia Christo nomen dedit, ac optimi de-
ofitio functus est.

**Humanitas
& mansue-
tudo eius.**

**Quidam la-
tro, per eum
conuertitur
ad Christi.**

Marcianus autem cum alijs virtutibus

præcipue mansuetudinis laude celebris atque
 amabilis, non paucos ad honestatis virtutisque
 studium inuitabat, quodque verbis non poterat,
 hoc precibus à Deo obtinere contendebat. Die
 quodam monachorum vnus ad sacra mysteria
 pariter cum illo peragenda inuitatus, ægrè ad-
 modum & non nisi imperio coactus parere vo-
 luit. Dicebat enim debere se eo die, consuetum
 ad mensam ministerium fratribus exhibere. Is
 itaque statim diuinarum laudum tædio victus,
 inuoluit se, finito euangelio, domum proripere:
 Sed cum equum conscendisset, admotisque per-
 tinaciter calcaribus eum vrgeret, nulla vi effice-
 re potuit, vt loco se suo moueret. Vndè causam
 intelligès, multo rubore perfusus ad Ecclesiã re-
 dit. Diuino aut officio iam peracto, Marcianus
 blandè illi arrisit, monuitq; blandiùs, vt deinceps
 diuinas semper res humanis præponeret. Nam,
 tu cum me relicto discedere cupiebas,
 equus obediuit Deo, cui tu repugnabas.

His igitur alijsq; virtutibus clarus, omnibus
 que charus, in Fôteneto monasterio, diuinis my-
 sterijs summa cum pietate celebratis, aduenien-
 te Paschatis die febrim dolore correptus fuit,
 quo cum diebus admodum quatuor cõflictatus,
 lætus ad Dominum migravit. Corpus fuit sum-
 mo cum honore Antifodorù delatum, quod in
 villa quadã, præclarum sanctitatis ac præcipue
 mansuetudinis benignitatisque qua in vita ma-
 xime floruit, testimonium de se præbuit. Erat ibi
 vir quidam grandi ære alieno obstrictus, in car-
 cere à creditoribus detentus, qui cum ab omni
 spe liberationis exclusus, vitam in squalore &
 tributa degeret, cœpit ad sacri funeris aduentù,
 etiam de functi benignitatem ad memoriam
 reuoca-

S. Marcianus
 quendam v-
 precum sua-
 rum detinet,
 ne abire
 possit.

Migrat ad
 Dominum vir
 sanctus.

Præclarum
 miraculum.

reuocare, & aliquã etiam spem in eius opo
 locare. Res stupêda, portitores pôdere facti
 poris iam grauati, posito feretro, nonnihil
 rare, viresq; resumere voluerunt. Sed res
 viribus, sacrum pignus loco nô prius suo
 re potuerunt, quã clamantem supplicans
 debitorem è vinculis eximeret, qui subiecto
 meris corpus vnã cû alijs Antifiodorum
 tanit. Quod debito honore ac gaudio ab
 po exceptũ, in ecclesia S. Germani sepultus

que asperna
 Deique min
 rui, earumq;
 fiscum reda
 ditorem, ad
 Itaque Ma
 prehensum
 gem deduc
 num virum
 daretur in q
 quicquam v
 re grauer c

C. Baron. to.
 3. Annal. &
 in not. Mar.
 Rom.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. SIMEONIS
 nis Episcopi, Vsthanis Eunuchi, & magi
 aliorum: ex ijs quæ sunt apud Sozomenum
 clestiaf. hist. lib. 2. cap. 8. Passi sunt Anno
 redempto 343. Iulij Rom: Pontif. ac Constantis
 Imp. 7. sub Sapore Rege Perfarum, quibus
 temporibus, S. Hieronymus in Chronico statur,
 dirisimam hanc in Christianos persecutionem
 exditatam esse.

fit, cur iam
 antea fecisse
 deductus era
 propterea no
 prestare: at
 Nam iam pr
 aturus veni
 em adoret. S
 neque promi
 affirmabat, f
 vel suam ipse
 animo com
 iussit, ratus
 & facerum.

21. Aprilis.

Magi apud
 Perfas.

Accusatur
 apud Sapo-
 rem Perfarũ
 regem.

CVM tempore progrediente, Christiani
 numerus apud Perfas vehementer au-
 ret, adeò vt cor uentus agere, & facerum.
 tès ac diaconos habere cœperint, Magi &
 naturali quadam inuidia contra religionem
 stianam incitati, Simeonem id temporis
 cia & Ctesiphontis vrbis in Perfide primatus
 chiepiscopum, apud Saporem Perfarum
 accusarunt, quòd Imperatori amicus res
 proderet. Quorum calumnijs persuasus
 res, primò immoderatis tributis afflicto
 nos, deindè duos & inhumanos misit
 qui sua feritate cunctos ad religionem,

persecutionem
 firmabat, f
 vel suam ipse
 animo com
 iussit, ratus
 & facerum.
 ligitur cùm
 Ctenex Eunuch
 in familia reg
 de loco, in
 Perfarum reg
 conserg
 Permeones ex
 S. Simeonem
 quòd c
 coactus, S
 pietate